

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

URCUȘURI ȘI COBORĂȘURI

Învățătură
și progres

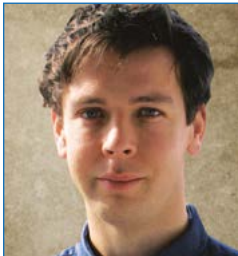
Cochetând cu eșecul

Două accidente
și o lecție

Înfruntă-ți temerile

Chiar dacă
arăți ridicol

NOTA EDITORULUI SECRETUL

Deciziile vin în diferite forme și mărimi.

Ne confruntăm în fiecare zi cu decizii despre ce să mâncăm, dacă să facem exerciții fizice sau nu, cum să ne folosim timpul, etc. Cu timpul aceste decizii devin un obicei și nu ne mai gândim prea mult la ele. Dacă am luat decizii

bune de la început atunci, de obicei, nu mai trebuie să ne îngrijorăm în legătură cu ele. Însă, când nu am făcut alegerile bune aceste decizii mici pot deveni obiceiuri proaste care ne pot afecta pe termen lung viața, relația cu Dumnezeu și cu ceilalți oameni.

Pare demoralizant să te străduiești să iei numai decizii bune tot timpul. Din fericire, noi putem privi către Dumnezeu și în Cuvântul Său pentru ajutor. Dumnezeu este Tatăl nostru Ceresc și ne arată aceeași înțelegere și dorință să ne ajute așa cum arătăm și noi copiilor noștri când ne cer ajutorul. Deși de multe ori noi suntem limitați în capacitatea noastră de a ne ajuta copiii, El poate întoarce orice situație, oricât de fără speranță ar fi.

Când Ierusalimul a fost asediat de o armată uriașă, Regele Ezechia al Iudeii a primit o scrisoare de amenințare de la regele păgân. Ezechia intră în templul lui Dumnezeu, pune scrisoarea pe altar și îi cere lui Dumnezeu ajutorul supranatural, iar El îl ajută.¹

De ce să nu încerci? Când te vei mai simți asaltat de eșecuri, amănări, probleme personale sau în relațiile cu ceilalți, scrie pe o foaie lucrurile care te amenință și spune: „Dragă Doamne, iată problemele pe care le am. Te rog să mă ajuți”.

De-a lungul Bibliei și istoriei, oamenii importanți ai lui Dumnezeu au depins de El și, ca urmare, au lăsat în urma lor o moștenire de credință. Urmând modelul lor, putem face și noi la fel!

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2018 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-206-X

1. Vezi 2 Regi 19:14-19,32-36.

DE JOYCE SUTTIN

ÎNFRUNTĂ SCHIMBAREA ȘI TUNDE COPACII

Echipe care urma să îmi tundă copacii în cele din urmă sosi. I-am așteptat cu neliniște fiindcă deși doream să îmi văd copacii tunși eram îngrijorată de cum vor arăta. Știam că pomii au nevoie de îngrijire dar în același timp îmi cam plăcea când natura creștea sălbatică și de aceea am tot amânat să îi chem să îi tundă.

Echipele sosi de dimineață și a trebuit să mă abțin să nu ies mereu pe afară și să le dau indicații cum să își facă treaba. Îi văzusem și pe alții cum tundeau copaci. Am văzut dezastrul urât al copacilor ciopârțiți, când oamenii luau drujba și tăiau ramurile groase lăsând doar niște trunchiuri golașe cărora le luau ani întregi ca să își recâștige frumusețea.

Însă în dimineața asta, ori de câte ori mă uitam pe geam, eram plăcut surprinsă. I-am văzut că au tăiat ramurile mici care au crescut mult prea în afara coroanei copacilor. Apoi au folosit drujba, dar au tăiat doar vreo două ramuri mai groase care erau nesănătoase. Au lucrat toată dimineața la un singur copac, ca un chirurg atent care îndepărta cancerul ce sugea din energia trupului.

Se aseamănă puțin cu munca pe care trebuie să o facem asupra inimii. Te îngrozește să recunoști că ai greșit și să înțelegi că schimbările majore au nevoie

de timp. Cere curaj să folosești drujba la ramurile problemelor personale și să începi să tai. Necesită credință să Îi ceri lui Dumnezeu să taie acele lucruri la care trebuie să renunți, care îți împiedică progresul, sănătatea spirituală și fericirea. Este un proces dureros, cum este când auzi sunetul drujbei, și inima te doare.

În aceste momente de vulnerabilitate, când ne deschidem și ne înfruntăm slăbiciunile, trebuie să avem grijă să nu începem să ciopârțim de peste tot, să fim prea zeloși și să distrugem chiar și lucrurile sănătoase și frumoase.

Atunci avem nevoie de mâini dibace, ca de chirurg, care este atent să nu distrugă și părțile sănătoase ale trupului atunci când operează. Avem nevoie de mâini răbdătoare ca ale celor care mi-au tuns mie azi copacii, care au tăiat cu migală doar crengile care crescuseră prea mult, sau erau moarte și periculoase, și au lăsat crengile mari și frumoase ce vor face umbră la vară. O astfel de îngrijire cu răbdare și atenție ajută copacul să revină la viață în primăvară, mai puternic și mai frumos și mai plin de viață ca niciodată.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

Niciun om nu devine interesant dacă nu are și eșecuri. Cu cât greșești mai mult iar apoi te redrezezi și te îmbunătățești, devii o persoană mai bună. Ai întâlnit pe cineva la care toate se rezolvă fără niciun efort? Aceștia au de obicei profunzimea unei bălți. Sau nu există astfel de oameni. – *Chris Hardwick (n. 1971)*

URCUȘURI ȘI

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

Recent, mă gândeam la subiectul deciziilor greșite, fiindcă și eu luasem câteva decizii greșite și mă simțeam puțin descurajată. Majoritatea ne bucurăm când luăm decizii corecte și vedem rezultatul pozitiv al acestora. Însă nu este la fel de ușor să vedem binele ce ar putea ieși dintr-o alegere greșită. Totuși luăm multe decizii greșite, de la cele mici pe care le ascundem „sub covor” cu speranța că nimeni nu le va observa, până la unele cu adevărat răsunătoare.

Te-ai simțit vreodată nefolositor și înfrânt din cauza unei decizii greșite? Poate simți că orice ai face nu vei putea să compensezi pentru greșelile tale. Poate simți că binecuvântările pe care puteai să le primești s-au pierdut, iar viața ta nu va mai fi la fel de bună sau de completă cum ar fi putut fi.

Eu cred că Dumnezeu dorește ca noi să vedem urcușurile și coborâșurile din viața noastră cu ochii credinței. Fie că luăm o decizie bună sau greșită, putem

învăța multe lucruri bune. De fapt, cred că este posibil să câștigăm la fel – sau în unele cazuri chiar mai mult – din greșelile noastre.

Alegerile noastre *bune* au ca rezultat, de cele mai multe ori, binecuvântări și o legătură mai bună cu Dumnezeu. Dar și cu alegerile *greșite* putem câștiga lecții neprețuite și putem progresa, chiar dacă drumul s-ar putea să dureze mai mult și să fie mai dificil. Învățând să privim către Dumnezeu să ne călăuzească în ciuda deciziilor noastre greșite, calea cea dificilă ne poate duce chiar mai aproape de El prin căința noastră. Deciziile greșite ne ajută, de asemenea, să interacționăm cu ceilalți indiferent de greșelile *lor*. În cele din urmă Tatăl nostru iubitor ne scoate la capăt din dificultăți mai înțelepți și mai bine pregătiți să trecem la următoarea etapă din creșterea noastră spirituală.

Datorită sacrificiului Său, Iisus poate preschimba chiar și greșelile și alegerile noastre greșite în mari victorii, dacă Îl lăsăm. El nu ne condamnă și ne poate

COBORÂȘURI

În viața mea am mai făcut câteodată și alegeri catastrofice și tot ce trebuie atunci este să mergi mai departe și să înveți din ele. – James Nesbitt (n.1965)

Câți oameni au un succes complet în fiecare aspect al vieții lor? Nimeni. Oamenii de succes sunt cei care învață din greșelile lor și preschimbă eșecurile în ocazii. – Zig Ziglar (1926-2012)

Cea mai bună decizie este să-L primești pe Iisus în viața ta. Și tot ce ai de făcut este să Îi ceri:

Dragă Iisus, te rog să vii în inima mea și să mă ierți pentru toate alegerile greșite pe care le-am făcut. Ajută-mă să învăț din greșelile mele și să mă descurc mai bine în viitor. Amin.

aduce acolo unde trebuie să fim, pentru a câștiga ceea ce avem nevoie din viața și din circumstanțele noastre.

Biblia promite că: „Nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Iisus”.¹ El se bucură când vede că recunoști modalitățile prin care poți să progresezi și accepți ceea ce El dorește să-ți arate din fiecare situație. Face parte din „binele” pe care te ajută să-l câștigi.

Privește la fiul risipitor. El s-a răzvrătit cu bună știință din lăcomie egoistă. Dar, deși calea lui a fost mai lungă și mai dificilă decât a fratelui său mai mare, a învățat să înțeleagă iubirea tatălui său pentru el într-un mod mai profund. S-a maturizat prin suferință. Și-a pierdut moștenirea materială, însă a câștigat ceva mai mult. El a ajuns să prețuiască moștenirea sa spirituală și iubirea tatălui său, care era infinit mai importantă decât lucrurile pe care se concentrase înainte. Deși fratele mai mare a luat decizia înțeleaptă de a împlini îndatoririle pe care tatăl său i le dăduse și a fost răsplătit pentru aceasta, a luat și el decizii greșite din care a putut să

învețe și să progreseze, după cum se vede din lipsa lui de compasiune și de înțelegere pentru greșelile altora.

Totul face parte din acest proces. Ar trebui să ne străduim să facem tot ce putem mai bine, să luăm deciziile corecte și astfel ne-am scuti de multe dificultăți și greutăți. Dar avem cu toții momente când dăm greș. Face parte din viața asta: să învățăm și să progresăm. Este imposibil să nu luăm măcar o decizie greșită. Țelul este să folosim la maxim deciziile bune și înțelepte și să transformăm greșelile noastre în învățăminte. Prin aceste urcușuri și coborâșuri putem învăța să fim înțelepți și, de asemenea, despre profunzimea milei și compasiunii lui Dumnezeu, ceea ce ne va intensifica și aprofunda relația noastră cu El și cu ceilalți.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

DE ELSA SICHROVSKY

SFÂRȘITUL ROLULUI EI

Vanessa îmi făcea cu mână când ușile se închideau, iar eu am privit trenul cum îmi lua o prietenie de șase ani. Eu și Vanessa ne întâlnisem în liceu și ne-am împrietenit fiindcă ne plăcea amândouă să scriem povești și aveam aceleași gusturi la capitolul romane. Așa am trecut împreună prin urcușurile și coborâșurile adolescenței. Acum ea a primit o bursă de studii și pleca în străinătate să își ia diploma, iar eu am rămas să mă lupt cu sentimentul că plecarea ei mi-a răvășit viața. Știam, bineînțeles, că într-o zi vom pleca de acasă și vom merge fiecare pe drumul ei, dar acum, că s-a întâmplat cu adevărat, mă simțeam deprimată.

În primele săptămâni după plecarea ei, mi-am dat seama cât de mult am depins de ea. În loc să petrec timp și cu mulți alți prieteni diferiți, stăteam în zona de siguranță cu Vanessa și cu doar câțiva prieteni comuni. Era mai ușor să accept punctele de vedere ale unei persoane atât de agreabile și de inteligente precum Vanessa decât să îmi formez părerile mele proprii despre toate lucrurile. Spre exemplu, eu urmam întotdeauna părerile Vanesei în ceea ce privește cărțile pe care să le citesc și filmele pe care să le urmăresc.

Deși nu este rău să fii loial, mi-am dat seama că eram șovăielnică să îmi asum riscul de a avea propriile

păreri care să îmi modeleze viața. Deși admiram curajul Vanesei de a lăsa în urmă lucrurile familiare și de a-și urma visul, eu eram îngrozită că trebuie să trec prin turbulența emoțională a maturizării fără confirmarea și susținerea emoțională a prietenei mele cele mai bune.

Eu și Vanessa am ținut legătura în primul an, dar treptat ne-am îndepărtat. Pe atunci m-a durut inima că nu puteam păstra prietenia noastră. Însă acum, dacă privesc în urmă, îmi este clar că mutarea Vanesei a fost un imbold pentru progresul meu personal.

Am fost forțată să îmi fac noi prieteni, să fac greșeli, iar apoi să mă ridic și să stau pe propriile mele picioare. Faptul că nu am mai putut să-i cer ei sfatul pentru toate m-a făcut să îmi cercetez mai mult inima mea și să gândesc singură. Deși în acea perioadă mă simțeam singură și abandonată, acum înțeleg ceea ce a scris Faraaz Kazi despre prietenie: „Unii oameni vor pleca, dar acesta nu este sfârșitul poveștii. Acesta este sfârșitul rolului lor în povestea ta”.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

Darul lipsurilor

DE MARIE ALVERO

Anul trecut a fost un an dificil. Nu chiar oribil, dar obositor. Familia noastră s-a confruntat cu multe dificultăți în ceea ce privește slujba, sănătatea și banii, iar eu speram ca anul acesta să fie mai ușor. Dar trebuie să-ți spun și ce mă învață Dumnezeu chiar acum, fiindcă sunt niște lucruri minunate pe care le-am câștigat din aceste dificultăți.

Într-o zi eram în mod deosebit frustrată și descurajată din cauza lipsei banilor, din nou. Eram și foarte, foarte obosită. Simțeam că fac tot ce pot dar tot nu era suficient.

Mi-am deschis Biblia la rugăciunea Tatăl Nostru: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi”.¹ Ne prezintă ideea de dependență, că trebuie să mergem în fiecare zi la Dumnezeu pentru ceea ce avem nevoie în acea zi. Nu trebuie să alergăm noi încoace și încolo încercând să le rezolvăm singuri pe toate, ci să avem încredere că Dumnezeu ne va da suficient. În fiecare zi.

Nu este umilitor să depindem atât de mult de Dumnezeu? Oare nu sugerează că nu suntem destul de organizați? Sau poate chiar leneși și niște ratați? A trebuit să-mi schimb părerea despre lipsuri și dorințe ca să văd lucrurile pe care Dumnezeu încerca să mi le arate. Lipsurile sunt ocazii de a mă apropia de Dumnezeu, de a învăța să mă încred în bunătatea Sa și nu în abilitățile mele.

Acestea nu se aplică doar la lipsurile financiare. Cum rămâne cu singurătatea? Sau cu dizabilitatea? Sau orice altceva ce îți provoacă un sentiment de goliciune? Am observat că ori de câte ori simt o lipsă, sau goliciune, prima mea reacție este să umplu acel vid ca să mă simt mai bine – cu prieteni, lucruri, distracție, realizări și „productivitate”. Însă acum sunt într-o situație în care sunt forțată să mă uit la ce se întâmplă în inima și în viața mea. Mă duc la rădăcina unora din temerile mele – și alte chestii – și descopăr că sunt recunoscătoare pentru această ocazie de a progresa spiritual și pentru lipsa lucrurilor care îmi pot distra atenția.

Pe parcursul anotimpurilor vieții uneori înflorim, alteori crengile noastre sunt golașe, iar rădăcinile noastre sunt forțate să meargă cât mai adânc ca să supraviețuiască iernii. Însă după iarnă vine întotdeauna primăvara. Dacă ești în anotimpul lipsurilor, poate că Dumnezeu folosește situația ca să-ți arate bunătatea Sa. Poate dorește să-ți arate credințioșia Sa și frumusețea dependenței de El. El este păstorul tău cel bun (și al meu), iar El va avea grijă de noi.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI OCUPATĂ, ÎMPREUNĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI, ÎN TEXAS, SUA.

1. Matei 6:11

Cochetând cu eșecul

DE JOSEPH MAI

Soarele apunea iar eu mergeam în pas alert către stația de autobuz după o zi obositoare de lucru. Știam din experiență că autobuzul nu trecea prea des și nu voiam să-l pierd.

Un tânăr țațoș cu ochelari de soare Oakley, costum negru de catifea și frizură cu linii deasupra urechii, stătea în fața supermarketului. Ochelarii și postura îl făceau să pară că dorește o slujbă de bodyguard privat.

Am zâmbit, dar mi-am amintit de ceva ce mi s-a întâmplat mie ca adolescent. Stăteam pe-afară cu amicii din vecini când un prieten trecu pe lângă noi în goană pe scuterul lui cel nou, apoi se opri brusc și viră către noi. Eu eram foarte impresionat de el. Felul cum mergea, felul cum vorbea, chiar și hainele și părul dat cu gel erau un model pentru grupul meu.

„Vrei să faci o tură?” m-a întrebat el, iar tonul vocii lui mă făcea să mă simt „parte din gașcă”. Și-a înclinat motocicletă către mine și îmi amintesc că în mintea mea mă gândeam că nu contează că nu știu să conduc

o motocicletă, ci doar cât de mișto era să gonești înspre apus, ca într-un film, cu muzica în fundal. Iar la întoarcere prietenii mei ar spune: „Super tare!” când eu voi opri la câțiva centimetri de ei.

Din păcate, lucrurile nu s-au întâmplat așa. Am turat motocicletă și m-am trezit imediat în partea cealaltă a străzii, într-o mașină parcată. Prietenii au fost înmărmuriți și îngroziți, iar eu, privind balta de ulei ce se forma sub picioarele mele, m-am simțit ca un balon spart – compet dezumflat.

Primul lucru pe care l-am făcut când am ajuns acasă a fost să merg în camera mea și să mă prăbușesc pe pat, complet îmbrăcat. Am dormit o zi întreagă. Nimic nu mă făcea să mă simt mai bine.

La un deceniu după această umilire, am trăit un alt incident nefericit. Într-o dimineață nasoală...

Doamne, ce gălăgioși sunt copiii! m-am gândit, în timp ce conduceam mașina pe un drum șerpuit de munte. Răsetele din spate deveneau din ce în ce mai

tari, ceea ce a început să mă irite. *Cred că ar trebui să le spun ceva!* Apoi l-am auzit pe unul dintre copii spunând: „O voi arunca pe fereastră!”

Instinctiv am întors capul în spate și chiar în acea fracțiune de secundă am auzit un trosnet de metal și de plastic. Era cineva de pe sensul opus de mers, iar eu am virat chiar în fața lor.

Lucru ciudat despre accidente de mașină. Nu începe nicio muzică de suspans. Nu sunt nici lumini de avertizare sau un fum negru. Tot ce auzi este doar „Zdrang!”

La poliție stăteam în fața unui ofițer tânăr care nota cronologia accidentului și îmi cerea confirmarea verbală pentru fiecare propoziție. Șoferul a cărui mașină o lovisem era lângă mine, privind fix și aprobând din cap.

Apoi o altă doamnă polițist m-a fotografiat ca să confirme că eu sunt șoferul. N-am apucat să-mi îndrept cămașa sau să-mi aranjez fața. Nu era tocmai cel mai bun moment pentru poze!

Îmi aminteam că plătisem asigurare casco și de aceea nu m-am panicat când eram la poliție. Însă mai târziu, când am vorbit la telefon cu firma de asigurări, mi-au comunicat că ei vor plăti doar o parte din cheltuieli. Noi trebuia să mai punem încă 600\$! Și peste asta ne mai și mutam! Nu mai trebuie să spun că m-am simțit la pământ.

În noaptea aceea, în pat, am simțit în stomac același sentiment de greață. M-am ascuns de toată lumea sub pătură și nu voiam decât să dorm. Însă ceva în legătură cu acest accident de mașină era diferit de cel din adolescență. Acum aveam mângâierea unei soții dragi și a unui Prieten care nu m-a lăsat niciodată singur.

„Vrei să mă rog pentru tine?” mi-a șoptit ușor soția. Am dat din cap de confirmare.

Pe măsură ce se ruga, am simțit o ușurare în inimă. Iar stomacul mi s-a simțit mai bine.

Mi-am amintit de Regele David din Biblie, care s-a simțit și el destul de prost după câteva ciocniri

Cel mai mândru sunt de binecuvântările pe care Dumnezeu mi le-a dat în viață. El m-a ajutat să văd că deși putem cădea, ne putem și ridica. Sper că voi învăța din greșelile mele și că voi avea ocazia să întăresc și să îmbunătățesc următorul lucru pe care îl voi face.
– *Martin Lawrence (n. 1965)*

Trebuie să învățăm omul educat că nu este o rușine să greșească și că trebuie să analizeze fiecare eșec ca să-i stabilească cauza. Trebuie să învețe să greșească inteligent, fiindcă eșecul este una dintre cele mai mari arte din lume.
– *Charles Kettering (1876-1958)*

Continuă să începi și să greșești. De fiecare dată când greșești, începe din nou și vei crește mai puternic, până când îți vei împlini scopul – poate că nu chiar cel cu care ai început, însă unul de care te vei bucura să-ți amintești.
– *Anne Sullivan (1866-1936)*

Este imposibil să trăiești fără să mai și greșești uneori, doar dacă trăiești cu atâta atenție că mai bine n-ai trăi deloc, caz în care ai eșuat din start.
– *J. K. Rowling (n. 1965)*

serioase în viața personală și publică. Scandaloasa lui faptă, de a pune mâna pe nevasta altuia, trebuie să fi fost umilitoare.¹ Probabil că s-a simțit și vinovat și descurajat față de lipsa de control asupra fiilor săi preaiubiți, dar indisciplinați, Absalom și Adonia.² Nici nu-mi pot imagina cum a fost criticat și cât s-a dat vina pe el când Dumnezeu a judecat întreaga națiune din cauza păcatelor sale.³

Și totuși tocmai aceste eșecuri – nu uciderea uriașului sau masacrarea filistenilor – l-au învățat pe David smerenia și adevărul eliberator că toți suntem un dezastru fără Dumnezeu.

Odată el a mărturisit cu recunoștință: „Domnul este aproape de cei cu inima frântă și mântuiește pe

cei cu duhul zdrobit”.⁴

Este precum citatul pe care l-am memorat mai demult și care m-a încurajat în situațiile mele nesigure. „Dacă ne reamintim continuu că suntem un dezastru ne ajută să evităm spiritul de mândrie care ne face să-i criticăm și să-i condamnăm pe alții”.

Isus te-a făcut așa cum ești, cu tot cu greșelile tale, și te iubește la fel!

Odată El l-a încurajat pe apostolul Pavel spunându-i: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”.⁵

Deci, dacă cochetezi cu eșecul, nu fi descurajat! Există un Prieten care nu te va părăsi niciodată, care te va ajuta să rezizi sirenelor de descurajare și disperare și te va duce în Raiul mângâierii, acceptării și iertării Sale.

JOSEPH MAI ESTE MISIONAR ȘI SCRITOR ȘI TRĂIEȘTE CU SOȚIA ȘI CELE PATRU FIICE ALE SALE ÎN TAIWAN.

1. Vezi 2 Samuel 11.

2. Vezi 2 Samuel 15; 1 Regi 1.

3. Vezi 2 Samuel 24.

4. Psalmul 34:18

5. 2 Corinteni 12:9

ÎMBRĂȚIȘEAZĂ SCHIMBAREA

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Un prieten mi-a dat acest sfat prietenos în încercarea de a mă încuraja să accept unele schimbări din viața mea. Eu și soția trăiam de vreo șapte ani în Orientul Mijlociu și fusese un capitol grozav din viețile noastre, însă încet-încet rolurile noastre începeau să pălească într-un fel de fază premergătoare pensionării. De-a lungul anilor rădăcinile noastre crescuseră și, precum o plantă care a crescut prea mult pentru ghiveciul în care era, tot așa și noi simțeam că ne-am consumat tot pământul. Simțeam amândoi că era momentul să ne mutăm într-un ghiveci mai mare – un loc nou cu provocări noi.

După cum se întâmplă de obicei, când se închide o ușă, se deschide o alta. În cazul meu, a fost invitația de a lucra în Mumbai, India. Fusesem acolo în vizită și știam că vor fi dificultățile fizice, dar putea fi o experiență aventuroasă și satisfăcătoare. Nu eram sigur însă că beneficiile vor merita dificultățile inițiale de acomodare.

M-am gândit la ce mi-a spus prietenul meu despre îmbrățișarea schimbării. Dacă s-ar putea personifica schimbarea probabil că ar fi ca un urs. Urșii și schimbările au ceva în comun – nu sunt mulți care i-ar invita

de bună voie în viețile lor. În unele situații o schimbare în rutina noastră este benefică precum o vacanță, dar chiar și vacanțele pot implica multă muncă. Am citi undeva că: „Toți sunt în favoarea progresului. Ceea ce nu le place este schimbarea. Paradoxul cu care ne confruntăm este că urâm și iubim schimbarea în același timp. Ceea ce am vrea este ca lucrurile să rămână la fel dar în același timp să se facă mai bune”. Era adevărat cel puțin în cazul meu.

Uneori te ajută dacă îți imaginezi viața fără acea schimbare. Alternativa la schimbare este ca lucrurile să rămână la fel, ceea ce poate fi la fel de înfricoșător, precum orașele în care vechile cabine telefonice sunt ca niște rămășițe fantomatice ale unui sistem de comunicații odată înfloritor, dar care a fost înlocuit complet de telefoanele mobile. Iată o mărturie tăcută a vorbei: „Schimbă-te sau mori!”

Noi ce am făcut? Am îmbrățișat schimbarea și am acceptat slujba în India? Da și astfel am început un capitol minunat și interesant în viața noastră.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

VIATA MEA

ALEGERILE MELE.

VIITORUL MEU.

Poate ai auzit și tu unele din aceste citate cunoscute:

- *Lumea este scoica ta.*
- *Nu există limite.*
- *Cuvântul imposibil nu este în vocabularul meu.*
- *Nu renunța niciodată.*
- *Dacă poți să visezi un lucru, atunci poți să îl și înfăptuiești.*
- *Cea mai bună modalitate de a cunoaște viitorul este de a-l inventa tu însuși.*
- *Succesul este 1% inspirație și 99% transpirație.*

1. Filipeni 4:19

2. Filipeni 4:19

3. 2 Corinteni 9:8

4. Romani 4:20-21

5. 2 Cronici 26:5

6. Vezi Romani 8:28.

Pot fi niște idei destul de bune, însă eu sfârșesc prin a spune: *Da, chiar așa...* Ca apoi să îmi dau seama că Biblia spune ceva asemănător:

- *Iisus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință”¹.*
- *Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Iisus Hristos.²*
- *Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună.³*
- *Avraam nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.⁴*
- *Și în timpul când a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propășească.⁵*

Eu am o relație personală cu Iisus. Eu știu că Dumnezeu mă iubește și am sursa adevărului în mâinile mele cu Biblia și alte materiale creștine. Eu cred că am multe de oferit lumii și ar trebui să profit de toate ocaziile care îmi ies în cale pentru a sluji, a dăruii, a mă împlini și a-mi construi viața în așa fel încât cei dragi mie și Iisus să fie mândri de mine.

Deci, de ce „realitatea” mea nu este întotdeauna așa? Uneori mă simt infimă, uitată, pierdută sau că plutesc în derivă, fără niciun țel. Știu că am fost binecuvântată și am cunoștința, înțelegerea, credința și darurile spirituale prețioase. Dar uneori nu le pot face să lucreze pentru mine.

Cu cât perioada în care mă simt astfel este mai lungă cu atât mai rău mă simt, ca în cele din urmă să ajung să mă întreb dacă voi găsi *vredată* acea cale către o viață mai bună, către o relație mai profundă și către un stil de viață mai sănătos. Când mă simt blocată sau nesigură, sau nesatisfăcută cu ceea ce sunt, poate deveni frustrant sau confuz să încerc să „repar” sau chiar să știu de unde să încep.

Apoi am ajuns la o concluzie care mie îmi este de ajutor: Aceasta este viața *mea*. Este așa cum o făuresc eu, prin harul lui Dumnezeu.

Ceea ce mi-am dat seama era că *nici chiar Dumnezeu nu poate trăi viața mea în locul meu; eu trebuie să îmi asum responsabilitatea pentru deciziile mele.*

Am făcut o listă cu unele din obstacolele care mă împovărează și mă împiedică.

Inerția. Este mai ușor să faci același lucru decât să te schimbi. Schimbarea traiectoriei vieții mele necesită credință, energie, sacrificiu și mișcare. Fără o hotărâre canalizată spre schimbare știu că aș rămâne în mod firesc pe calea mea obișnuită.

Teama. Frica de eșec, frica să mă fac de rușine, frica de succes, frica de pierdere, frica de prea multă muncă. Toate aceste temeri pot fi paralizante. Cred că frica ne face să ne auto-convingem că ceea ce avem nu este *chiar așa* de rău și că schimbarea nu își merită riscul.

Amânarea. Amânarea lucrurilor de pe o zi pe alta este rețeta stagnării.

Așteptările altora de la mine. Un lucru care mă împiedică să fac schimbări și să mă aventurez pe teritoriu necunoscut este că mă gândesc la părerile altora despre mine. Însă când voi sta în fața lui Dumnezeu

să răspund pentru viața mea, El nu se va lua după ce credeau alții că trebuia să fac eu, ci după ceea ce am realizat cu adevărat.

Lipsa clarității. Înseamnă când simți că trebuie să-ți schimbi viața, te simți agitat, sau neliniștit, dar nu știi în ce direcție să mergi sau ce să faci – așa că aștepți. Am făcut și eu așa. Însă cheia este să faci *ceva* în timp ce aștepți. Pe măsură ce înaintăm cu ceea ce facem ni se clarifică lucrurile pe care nu le știm.

Necesită curaj să îți asumi responsabilitatea pentru viața ta.

Necesită curaj să schimbi și să faci diferite alegeri.

Necesită curaj să îți asumi niște riscuri.

Necesită curaj să trăiești după aspirațiile tale cele mai înalte, decât să cazi pradă mediocrității.

Necesită curaj să mergi mai adânc și să devii ceea ce vrei să fii, decât să te ascunzi în spatele scuzelor sau să dai vina pe alții.

Necesită curaj să trăiești adevărul și să fii cea mai corectă expresie a ceea ce dorește Dumnezeu ca tu să fii.

Necesită curaj să îți stabilești cursul și să înfrunți furtunile ce vor urma odată ce ai făcut o schimbare.

După ce ne-am făcut curaj să recunoaștem că avem nevoie de schimbare, pasul următor este să acționăm. Nu avem decât ziua de azi, iar ceea ce facem azi ne făurește viața, moștenirea pe care o lăsăm în urma noastră.

Deci, iată provocarea:

- 1) Să îmi asum responsabilitatea pentru viața mea.
- 2) Să recunosc obstacolele cu care mă confrunt sau care mă blochează.
- 3) Să am curaj.
- 4) Să acționez.

Dacă ne uităm la alegerile pe care le-am făcut în viață, înfruntăm orice ne-a oprit, căutăm voia lui Dumnezeu pentru viața noastră și Îi cerem curajul de a acționa, atunci putem fi siguri că nu suntem singuri. Dumnezeu este cu noi. El nu îmi poate trăi viața, dar dacă voi face un pas în direcția cea bună, conform cu voia Sa, atunci El va lucra în avantajul meu și va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele meu la vremea Sa și în felul Său.⁶

NATALIE BROOKS ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI TRĂIEȘTE ÎN TEXAS, SUA.

CHIAR DACĂ ARĂȚI RIDICOL

DE MARIE STORY

O prietenă bună de-a mea s-a hotărât să se apuce de tenis. Și-a cumpărat tot echipamentul, și-a programat prima lecție și s-a pornit spre terenul de tenis.

Însă când a ajuns acolo și-a dat seama imediat că mai erau și alți oameni în jur. Erau copii la locul de joacă, oameni care își plimbau câinii și un grup de alți oameni care urmăreau un meci de baseball în apropiere. Deși niciunul dintre aceștia nu o privea pe ea, s-a intimidat cu toți acești oameni în jurul ei.

Lecția începu, însă ea de-abia dacă putea să lovească mingea de agitată ce era. Se tot uita în jur să vadă dacă cineva o privea. Părea atât de neîndemânică – și parcă era o prostie chiar să încerce să joace.

În cele din urmă instructorul a spus-o să stea jos. „Știi”, îi spuse el, „nimeni nu reușește în orice ar face dacă nu își asumă riscul de a arăta

ridicol la început”.

Apoi i-a explicat că trebuie să nu se mai gândească la ea și la modul cum arată pe teren – adică să fie dispusă să arate ridicol – altfel nu va progresa cu jucatul tenisului.

Când prietena mea mi-a spus povestea m-a pus pe gânduri despre cât de des am făcut și eu lucrul acesta – și nu doar în sport.

Am locuit în Mexic timp de aproape opt ani dar nu am reușit să trec de nivelul de începători la limba spaniolă. Între timp sora mea a ajuns să vorbească fluent în doar câțiva ani. Care a fost diferența? O inteligență superioară? Un I.Q. mai mare? O înclinație mai mare spre limbi străine? Mai multe ore de studiu? Probabil că și acestea contribuie într-un fel. Însă motivul cel mai important a fost cu mult mai simplu. Ea a fost dispusă să *încerce*.

Eu dădeam înapoi nesigură cum să spun anumite lucruri în timp ce ea *încerca*. Când apărea o ocazie de a petrece timp cu oameni care vorbeau doar spaniola eu încercam să mă eschivez, în timp ce sora mea de-abia prindea ocazia să exerseze.

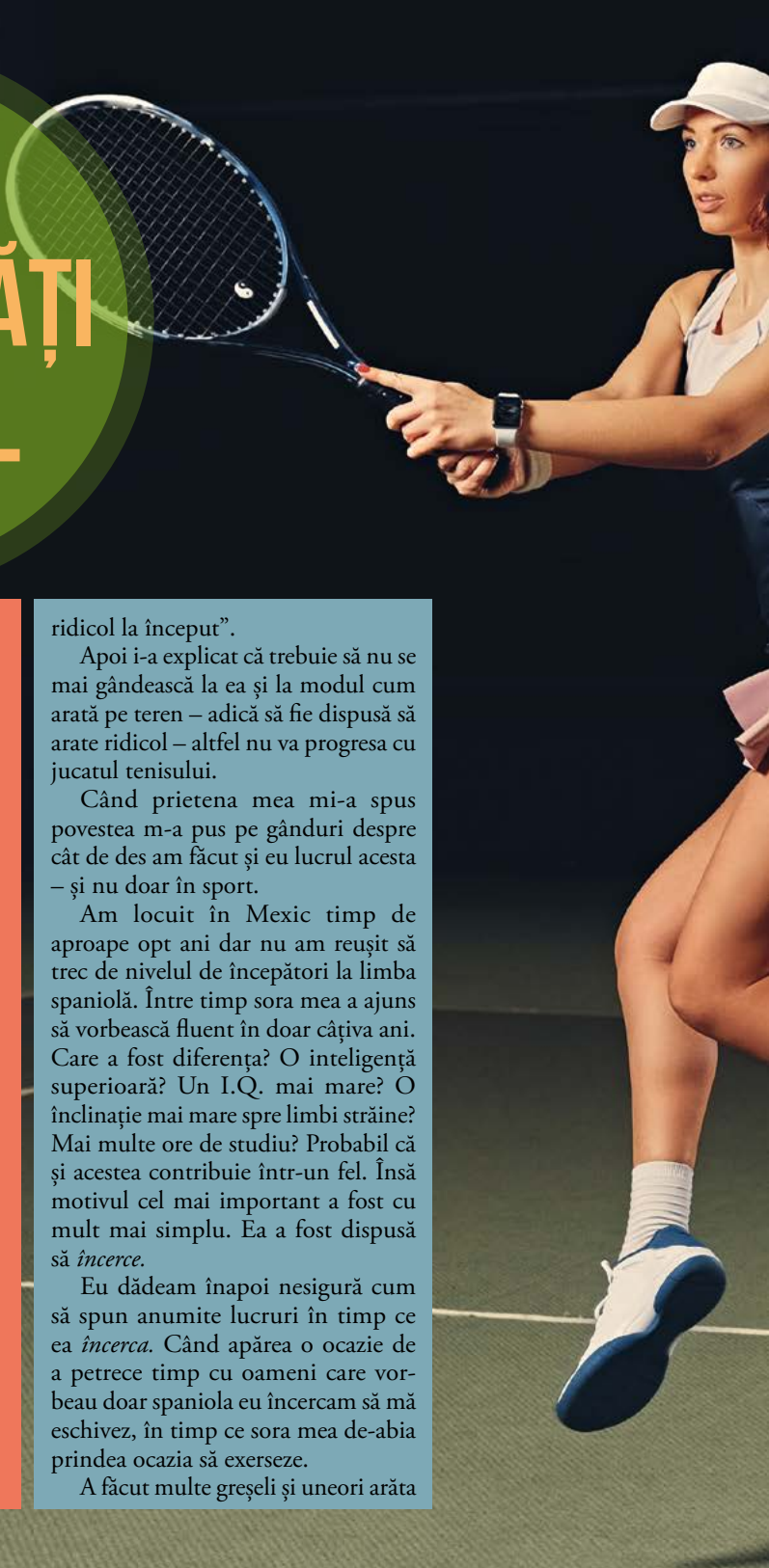
A făcut multe greșeli și uneori arăta

1. Vezi Iosua 6:1-27.

2. Vezi 1 Samuel 17.

3. "John Grisham serbează 20 de ani de la *A Time to Kill*", de Dennis Moore, *USA Today*

4. Filipeni 4:13

ridicol. De fapt, la început, eu mai glumeam cu ea pe seama lucrurilor pe care le spunea greșit, însă asta nu a oprit-o. Își dădea seama ce spunea greșit, afla cum să spună corect și încerca din nou.

Mă întreb oare eu câte lucruri am ratat din cauză că îmi era teamă de eșec și să par ridicolă? Și, mai important, ce planuri mărețe poate că a avut Dumnezeu pentru mine dar eu le-am ratat din același motiv?

Poate că odată ce persoana își atinge țelurile, momentele de ridicol nu mai par atât de mari, însă nimeni nu începe ca un erou. Toți trebuie să riște ridicolul ca să realizeze ceva măreț.

Când Iosua și copiii lui Israel au cucerit orașul Ierihon, aveau o armată puternică care învinsese deja alți dușmani. Însă, în loc să se lupte, Dumnezeu le-a spus să *meargă* în jurul cetății. Poți doar să îți imaginezi la ce se gândeau ei după a treia sau a patra zi: *Ok, mergem de câteva zile și nu se întâmplă nimic. Armata Ierihonului râde de noi. Arătăm ca niște idioți!*

Dar nu au renunțat și fiindcă au urmat instrucțiunile lui Dumnezeu, indiferent cât de ridicol i-a făcut să pară, zidurile au căzut, iar orașul a fost cucerit.¹

David era candidatul cel mai nepotrivit să îl înfrunte pe uriașul Goliat. Nu avea pregătire în mânăirea armelor și nici experiență în lupta cu uriașii. Mai mult decât atât, nu era decât un adolescent slăbănog.

Dar a lăsat el ca lucrurile acestea să-l oprească? Nu. S-a oprit fiindcă oamenii râdeau de el că s-a oferit să se lupte cu Goliat? S-a oprit atunci când *Goliat* a râs de el? Nu și nu. Căci nu a lăsat nimic să-i stea în calea destinului său. El a pășit în față, chiar dacă arăta ridicol, și a oprit uriașul.²

Primul roman al scriitorului John

Grisham, *A time to kill (...Și vreme e ca să ucizi)*, a fost un eșec. Cartea a fost respinsă de 16 agenții și de 12 edituri. În cele din urmă o editură mică i-a tipărit 5000 de exemplare, dintre care 1000 le-a cumpărat Grisham însuși ca să le vândă personal. A mers singur într-un tur de promovare al cărții, în librăria din orașul său și în alte librării din țară. Și i-a luat câteva luni să le vândă pe toate. Îmi imaginez că a fost încordat și s-a simțit probabil ca un idiot să încerce să-și vândă cartea la niște străini. Mă întreb dacă nu s-a gândit chiar să renunțe. Însă în tot acest timp nu a renunțat să scrie și a lucrat la al doilea său roman, *The Firm (Firma)*, care a avut un succes imediat. Hotărârea sa a dat roade.³

Biblia îmi spune că „pot totul în Hristos care mă întărește”.⁴ Nu spune că voi face totul perfect și fără nicio greșală, sau ușor și fără să par ridicolă. Altfel nu aș avea nevoie de El să mă întărească. Atunci aș zbura prin viață fără niciun efort.

Necesită tărie să riști să pari ridicol. Necesită tărie să eșuezi și să continui să încerci. Necesită tărie să încerci ceva ce pare nebunește sau nerealist. Însă aceasta este tăria pe care Dumnezeu a promis să ne-o dea.

Există ceva ce ai evitat de teama eșecului? Fugi de o anumită provocare din viața ta fiindcă nu vrei să pari prost dacă greșești? Dacă da, atunci oprește-te! Întoarce-te. Înfruntă provocarea, îndrăznește să arăți ridicol și câștigă!

MARIA STORY TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA, UNDE LUCREAZĂ CA ILUSTRATOR LIBER-PROFESIONIST ȘI CONSILIERĂ VOLUNTARĂ LA UN ADĂPOST LOCAL PENTRU PERSOANE FĂRĂ LOCUINȚĂ.

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

OALE ȘI ' TIGĂI

Când intri în bucătăria foarte folosită a unei persoane căreia îi place să își gătească singură mâncarea, și ar fi bine să o faci, nu vei găsi oale și tigăi lucioase, imaculate, etalate pe rafturi. În schimb vei vedea că oalele și tigăile au defecțiuni. Au pete de ulei, zgârieturi sau îndoituri. Însă aceste defecțiuni le fac nefolositoare? Nu.

Întreabă orice bucătar șef să îți spună care sunt oalele și tigăile lui preferate. Sunt probabil cele care îl ajută cel mai mult, cele încercate și dovedite. Sunt probabil cele foarte folosite și care au semnele folosirii lor intensive.

Mulțumește-Mi pentru provocările vieții. Ai

încredere în Mine că voi fi cu tine, exact acolo unde ești, și că îți voi arăta care este următorul pas de urmat. Ai încredere în Mine că te voi trece momentele dificile și vei ajunge mai înțelept, mai puternic, un om mai bun, a cărui viață aduce roade bune pentru tine, pentru alții și pentru împărăția Mea. În loc să te plângi de greșelile tale sau să pierzi timpul dorindu-ți să fi făcut alte alegeri, cere-Mi să te folosesc exact acolo unde ești.

Tu poți fi una din acele oale conștiințioase, folositoare și de încredere care sunt atât de la îndemână și de valoroase pentru Mine, bucătarul tău șef.

Împreună putem face lucruri minunate!